

Publică

APROBATA

la ședința Consiliului de Administrație
al BC „Victoriabank” SA
proces-verbal nr. 04
din 24.11.2016

POLITICA DE CONTABILITATE a B.C. ”Victoriabank” S.A.

**(conform standardelor internaționale de raportare financiară)
pentru anul 2016**

Chișinău 2016

CAPITOLUL 1. DISPOZIȚII GENERALE

- 1.1. Politica de contabilitate a BC „Victoriabank” SA (în continuare Bancă) se elaborează în conformitate cu:
 - 1.1.1. Standardele Internaționale de Raportare Financiară (SIRF), aprobate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB), ce conțin Standarde Internaționale de Raportare Financiară, Standarde Internaționale de Contabilitate și Interpretări elaborate de Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau de către fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC);
 - 1.1.2. Legea contabilității nr.113-XVI din 27 aprilie 2007.
- 1.2. Domeniu de aplicare:

Politica de contabilitate se extinde asupra tuturor subunităților structurale ale Băncii.
- 1.3. Scopul politicii de contabilitate adoptate constă în asigurarea tuturor utilizatorilor de rapoarte financiare cu informații relevante și credibile privind situația patrimonială, financiară a Băncii și rezultatele activității acesteia, necesare pentru analiza datelor și luarea deciziilor economice de către utilizatorii situațiilor financiare.
- 1.4. Obiectivul politicii de contabilitate este stabilirea politicilor, principiilor și tratamentelor contabile aplicate de Bancă și formarea informației oportune, detaliate, veridice și consistente cu privire la activitatea Băncii și situația ei patrimonială și financiară.

CAPITOLUL 2. CONVENȚIILE POLITICII DE CONTABILITATE

2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE

- 2.1. Politica de contabilitate a Băncii se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:
 - 2.1.1. **Prezentarea fidelă în conformitatea cu IFR-rile**

Situațiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale Băncii.

Prezentarea fidelă prevede reprezentarea **exactă** a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active și datorii, venituri și cheltuieli stabilite în Cadrul general.

La rândul ei, prezentarea fidelă presupune ca informația să fie:

 - 2.1.1.1. **Neutră** - ceea ce înseamnă lipsită de influențe. Situațiile financiare nu sunt neutre dacă prin selectarea și prezentarea informației influențează luarea deciziei sau formularea unui raționament pentru a realiza un rezultat sau obiectiv predeterminat.
 - 2.1.1.2. **Completă** - pentru a fi credibilă, informația din situațiile financiare trebuie să fie completă, evident în limitele rezonabile ale pragului de semnificație conjugat cu costul obținerii acesteia. Nu vom prefera o informație completă a cărui cost de obținere depășește net mărimea riscului asumat printr-o decizie aleatoare. O omisiune poate face ca informația să fie falsă sau să inducă în eroare și astfel să nu mai aibă un caracter credibil și să devină defectuoasă din punct de vedere al relevanței.
 - 2.1.2. **Prezentarea relevantă**

Relevanța informației este influențată de natura sa și de pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea elementului sau a erorii, judecat în împrejurările specifice ale omisiunii sau declarării eronate.
 - 2.1.3. **Continuitatea activității**

Banca este analizată ca unitate în activitatea continuă, ceea ce înseamnă că Banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu acest principiu, Banca presupune că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii obiectivelor sale.

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 2.1.4. **Principiul angajamentelor** – presupune recunoașterea elementelor drept active, datorii, capitaluri proprii, venituri și cheltuieli atunci când se respecta criteriile de recunoaștere pentru aceste elemente.
- 2.1.5. **Principiul consecvenței** – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare.
- 2.1.6. **Principiul pragului de semnificație** – presupune că Banca prezintă distinct în situațiile financiare elementele cu valori semnificative. Elementele care au valori nesemnificative care au aceeași natură sau cu funcții similare se însușează, nefiind necesară prezentarea lor separată.
- 2.1.7. **Principiul frecvenței raportării** – presupune precum ca banca prezintă setul complet de situații financiare o singură dată pe an, perioada de raportare fiind de la 01 ianuarie până la 31 decembrie.
- 2.1.8. **Principiul informației comparative** – presupune ca banca deține și prezintă informații comparative aferente perioadei precedente, pentru toate pozițiile raportate în situațiile financiare ale perioadei curente. Informația comparativă presupune existența situațiilor financiare la finalul perioadei curente și finalul perioadei anterioare.
- 2.1.9. **Principiul compensării** – presupune ca activele și datoriile și veniturile și cheltuielile să nu fie compensate, doar cu excepția cazului când compensarea va fi cerută sau permisă de Standart sau de o Interpretare. Veniturile și cheltuielile se vor raporta separat.
- 2.1.10. **Principiul agregării** - conform căruia Banca prezintă rapoartele financiare cu delimitarea claselor de elemente similare (activ și pasiv), indiferent de conținutul său economic și de evoluția previzibilă a pieței.

2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE

- 2.2.1. **În procesul desfășurării** activității sale Banca utilizează standarde, regulamente, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

2.3. PERIOADA DE RAPORTARE

- 2.3.1. Perioada de raportare în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice efectuate în Bancă în perioada respectivă.
- 2.3.2. Rapoartele financiare ale Băncii vor fi întocmite în conformitate cu IFRS și prevederile regulamentelor în vigoare ale BNM aplicabile rapoartelor financiare.
- 2.3.3. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine Președintelui Comitetului de Direcție al Băncii.
- 2.3.4. Comitetului de Direcție al Băncii stabilește persoanele responsabile de organizarea procesului de testare a activelor supuse deprecierii conform SIC 36.. Procesul de testare pentru deprecierea și revizuirea valorii juste a activelor ulterior asigură contabilizarea acestora la valorile prevăzute conform SIRF.

2.4. SITUAȚII FINANCIARE

- 2.4.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIRF ce includ:
 - 2.4.1.1. Situația poziției financiare la sfârșitul perioadei;
 - 2.4.1.2. Situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global pe perioadă;
 - 2.4.1.3. Situația modificărilor în capitalul propriu pe perioadă;
 - 2.4.1.4. Situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă (fluxul mijloacelor bănești);
 - 2.4.1.5. Note, cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative;
 - 2.4.1.6. Informații comparative pentru perioada precedentă;
 - 2.4.1.7. Situația poziției financiare la începutul perioadei precedente în cazul în care Banca aplică retroactiv o politică contabilă sau realizează o retratare retroactivă a

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- elementelor din situațiile sale financiare sau reclasifică elementele din situațiile financiare și în cazul în care aplicarea retroactivă, retratarea retroactivă sau reclasificarea are un efect semnificativ asupra informațiilor din situația poziției financiare la începutul perioadei precedente
- 2.4.2. Situațiile financiare sunt întocmite în baza criteriilor de recunoaștere și derecunoaștere, metodelor de evaluare inițială și ulterioare prevăzute de Standardele Internaționale de Raportare Financiară. Valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată prin utilizarea unor tehnici de evaluare. Banca selectează metoda de evaluare și face presupuneri, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data fiecărui bilanț.
- 2.4.3. Moneda funcțională și de prezentare a Situațiilor financiare este leul moldovenesc (MDL), valorile elementelor din situațiile financiare fiind rotunjite până la 1 leu.
- 2.4.4. Banca menține Registrele sale de evidență contabilă, în conformitate cu reglementările bancare din Republica Moldova și întocmește Rapoartele financiare în conformitate cu Planul de conturi al evidenței contabile.
- 2.4.5. Situațiile financiare consolidate se perfectează în situația când banca controlează o entitate sau mai multe entități și încetează perfectarea acestora în momentul pierderii controlului. *Situațiile financiare consolidate* includ activele, datoriile, capitalurile proprii, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale societății-mamă și ale filialelor sale fiind prezentate ca ale unei singure entități economice și se perfectează aplicându-se metode de evidență utilizate de banca-societatea mama..l
- 2.4.6. **Elementele componente ale situației financiare sau relevante în note se clasifică în manieră corespunzătoare operațiunilor băncii.**
- 2.4.7. În cadrul băncii toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute într-o perioadă se prezintă în două situații:
- 2.4.7.1. În prima situație se prezintă componentele de profit sau pierdere (situația individuală a veniturilor și cheltuielilor); .
- 2.4.7.2. În a doua situație se prezintă profitul sau pierderea și apoi se prezintă alte elemente ale rezultatului global (situația rezultatului global).
- 2.4.8. Omisiunile sau prezentările eronate ale elementelor sunt semnificative dacă, individual sau împreună, influențează deciziile economice ale utilizatorilor, decizii luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea și natura omisiunii sau a prezentării eronate în anumite circumstanțe. Mărimea sau natura elementului sau combinația lor poate fi un factor determinant.
- 2.4.9. **Situația poziției financiare cuprinde elementele care prezintă următoarele valori:**
- (a) imobilizări corporale;
 - (b) investiții imobiliare;
 - (c) imobilizări necorporale;
 - (d) active financiare
 - (e) investiții contabilizate prin metoda punerii în echivalență;
 - (g) stocuri;
 - (h) creanțe comerciale și similare;
 - (i) numerar și echivalente de numerar;
 - (j) totalul activelor clasificate drept deținute în vederea vânzării ori al activelor incluse în grupurile destinate cedării clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5 *Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte*;
 - (k) creanțe comerciale și similare;
 - (l) provizioane;
 - (m) datorii financiare

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- (n) datorii și creanțe pentru impozitul curent, după cum sunt definite în IAS 12 *Impozitul pe profit*;
- (o) datorii privind impozitele amânate și creanțe privind impozitul amânat, după cum sunt definite în IAS 12;
- (p) datoriile incluse în grupurile destinate cedării, clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5;
- (q) interes care nu controlează, prezentat în cadrul capitalurilor proprii.

2.4.10. Utilizatorii situațiilor financiare sunt:

- Acționarii Băncii
- Membrii Consiliului de Administrație
- Comisia de Cenzori
- Managerii și salariații
- Banca Națională a Moldovei
- Auditul extern
- Publicul.

2.5. AUDITUL EXTERN

- 2.5.1. Procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare ale Băncii, precum și corectitudinea aplicării SIRF, se supun unui audit extern care se asigură de compania internațională de audit care auditează corectitudinea aplicării SIRF.
- 2.5.2. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Adunării Generale a Acționarilor, Consiliului Băncii, Comisiei de cenzori și BNM conform legislației în vigoare.
Banca este în drept în fiecare an să revadă oferta pentru efectuarea acestui exercițiu.

CAPITOLUL 3. CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOR FINANCIARE**3.1. Recunoașterea elementelor situațiilor financiare.**

- 3.1.1. Recunoașterea reprezintă un proces de includere în situația poziției financiare sau în rezultatul global a unui element ce satisface următoarele criterii de recunoaștere:
 - 3.1.1.1. Este probabil ca orice beneficiu economic viitor aferent elementului să intre sau să iasă în/din Bancă și
 - 3.1.1.2. Costul sau valoarea elementului poate fi evaluat în mod credibil.
- 3.1.2. Ținând cont de criteriul general de recunoaștere:
 - a) Un activ este recunoscut în bilanț în momentul în care este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor de către Bancă și activul are un cost care poate fi evaluat credibil.
 - b) O datorie este recunoscută în bilanț atunci când este probabil că o ieșire de resurse va rezulta din decontarea unei obligații prezente și când valoarea la care se va realiza această decontare poate fi evaluată în mod credibil.
 - c) Veniturile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o creștere a beneficiilor economice viitoare aferente creșterii unui activ sau diminuării unei datorii, iar acestea pot fi evaluate credibil.
 - d) Cheltuielile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o reducere a beneficiilor economice viitoare aferentă diminuării unui activ sau creșterii unei datorii, iar această reducere poate fi evaluată credibil, sau atunci când este direct asociată unui venit.

3.2. Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori.**3.2.1. Modificări ale politicilor contabile.****3.2.1.1. Banca va modifica o politică contabilă doar dacă modificarea:**

- a) este impusă de un IFRS; sau

- b) are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

3.2.1.2. Modificarea politicii contabile este aplicată retroactiv sau prospectiv.

Banca va contabiliza o modificare de politică contabilă care rezultă din modificarea impusă a unui IFRS, în conformitate cu prevederile tranzitorii specifice, dacă acestea există, din acel IFRS.

Atunci când Banca va modifica Politică contabilă la aplicarea inițială a unui IFRS care nu include prevederi tranzitorii specifice care se aplică acelei modificări, sau modifică Politică contabilă în mod voluntar, va trebui să aplice modificarea retroactivă.

Aplicarea retroactivă înseamnă ajustarea soldului inițial al fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă prezentată, precum și alte valori comparative prezentate pentru fiecare perioadă anterioară, ca și cum noua politică contabilă ar fi fost aplicată întotdeauna.

Când sunt imposibil de determinat efectele modificării politicii contabile privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca aplică noua politică contabilă activelor și datoriilor ca de la început celei mai îndepărtate perioade pentru care aplicarea retroactivă este posibilă, care poate să fie perioada curentă, și efectuează ajustările corespunzătoare soldurilor inițiale ale fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru acea perioadă.

Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulativ al aplicării noilor politici contabile tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a aplica noile politici contabile prospectiv de la cea mai îndepărtată dată posibilă.

3.2.2. Modificări în estimările contabile

3.2.2.1. Efectul modificării unei estimări contabile se recunoaște prospectiv prin includerea ei în profitul sau pierderea:

- a) perioadei în care are loc modificarea, dacă aceasta afectează doar perioada respectivă, sau
- b) perioadei în care are loc modificarea și a perioadelor viitoare, dacă modificarea are efect și asupra acestora.

3.2.2.2. Totodată, dacă o modificare în estimările contabile conduce spre modificări ale activelor și datoriilor, sau a elementelor din capitalul propriu, aceasta se va recunoaște prin ajustarea elementelor conexe de active, datorii și capital propriu în perioada modificării.

3.2.3. Corectarea erorilor

3.2.3.1. Banca corectează retroactiv erorile semnificative ale perioadei anterioare în primul set de rapoarte financiare după descoperirea acestora prin

- a) ajustarea valorilor comparative pentru perioadele anterioare în care a apărut eroarea, sau
- b) dacă eroarea a apărut înainte de cea mai îndepărtată perioadă anterioară, ajustarea soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă.

3.2.3.2. Când sunt imposibil de determinat efectele erorii privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca ajustează soldurile inițiale soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă pentru care ajustarea retroactivă este posibilă.

3.2.3.3. Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulat al unei erori asupra tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a corecta eroarea prospectiv începând cu cea mai îndepărtată dată posibilă.

CAPITOLUL 4. DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII DE CONTABILITATE

Banca va face estimări și ipoteze care afectează valorile raportate ale activelor și datoriilor cu excepția anului financiar precedent. Estimările și ipotezele sunt continuu evaluate și se bazează pe experiența istorică și pe alți factori, inclusiv viitoarele evenimente așteptate care sunt considerate a fi rezonabile în circumstanțele date.

4.1. ACTIVE FINANCIARE ȘI DATORII FINANCIARE, RECUNOASTERE ȘI DERCUNOASTERE

4.1.1. Banca recunoaște un activ financiar sau o datorie financiară în situația poziției sale financiare atunci când, și numai atunci când, entitatea devine o parte a prevederilor contractuale ale instrumentului.

La recunoașterea inițială, banca trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus costurile tranzacției care sunt direct atribuibile achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare, cu excepția activelor financiare sau al unei datorii financiare care este la valoarea justă prin profit sau pierdere,

Evaluarea ulterioară a activului financiar se efectuează la costul amortizat, fie la valoarea justă în dependența de modelul de afaceri al entității pentru administrarea activelor financiare și caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar. Evaluarea ulterioară se efectuează conform valorii juste cu reflectarea câștigurilor și pierderilor în alte elemente ale rezultatului global în cazul când activul financiar :

- a) este parte a unei relații de acoperire împotriva riscurilor
- b) este o investiție într-un instrument de capitaluri proprii și entitatea l-a ales pentru a prezenta câștigurile și pierderile din această investiție în alte elemente ale rezultatului global
- c) este o datorie financiară desemnată la valoarea justă prin profit sau pierdere și banca trebuie să prezinte efectele modificărilor în *riscul de credit* al datoriei în cadrul altor elemente ale rezultatului global

Evaluarea ulterioară a datoriei financiare se efectuează la costul amortizat sau *la valoarea justă prin profit sau pierdere*

4.1.2. Clasificarea activelor financiare

4.1.2.1. Banca clasifică inițial activele sale financiare în dependență de modelul de afaceri pentru administrarea activelor financiare și caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar următoarele categorii:

- a) Evaluate la cost amortizat
- b) Evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere
- c) Evaluarea la valoarea justă prin înregistrarea efectelor în rezultatul global

Activele și datoriile financiare nu se reclassifică cu excepția activelor financiare pentru care se modifică modelul de afaceri pentru gestionarea acestora

4.1.3. Active financiare evaluate la cost amortizat

4.1.3.1. Condițiile clasificării în categoria data sunt:

- a) Activul este deținut într-un model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține activele pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale.
- b) Termenii contractuali ai activului financiar dau naștere la anumite date la fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat

4.1.3.2. Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți de rambursare fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piață activă, altele decât:

- a) active pe care Banca intenționează să le vândă imediat sau în termen apropiat, care sunt clasificate ca fiind deținute pentru tranzacționare, și cele pe care Banca, la recunoașterea inițială le desemnează ca fiind evaluate la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere;
- b) active pe care Banca, la recunoașterea inițială, le desemnează ca fiind disponibile pentru vânzare; sau

- c) active pentru care este posibil că deținătorul nu poate recupera în mod substanțial toată investiția inițială, din alte cauze decât deprecierea creditului.

4.1.4. **Provizioane pentru deprecierea activelor creditare.**

Ipoteza majoră utilizată de Bancă este calculul provizionului pe fiecare contract în moneda contractului.

Provizioanele sunt create pentru toate expunerile creditare din portofoliul Băncii.

Banca evaluează valoarea creditelor în modul în care suma globală a provizioanelor pentru deprecierea creditelor (evaluate individual și colectiv) să fie adecvată pentru a absorbi pierderile estimate la creditele din portofoliu.

Banca depreciază un credit sau un grup de credite și sunt suportate pierderi din depreciere dacă și numai dacă există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau al mai multor evenimente care au apărut după recunoașterea inițială a activului creditar și dacă evenimentul (sau evenimentele) care ocazionează pierderi are (au) un impact asupra viitoarelor fluxuri de numerar estimate ale activului creditar sau grupului de active care pot fi estimate fiabil.

Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi colectiv - pentru activele financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.

La identificarea evenimentelor care ocazionează pierderi din care rezultă o scădere a valorii nete actualizate a fluxurilor de numerar realizabil asociat expunerilor, se creează provizion în suma echivalentă cu pierderea proiectată rezultată din neîndeplinirea obligațiilor cu privire la aceste expuneri.

Toate fluxurile de numerar care se așteaptă a fi recuperate se actualizează utilizând rata dobânzii efectivă aferentă expunerii. Dacă creditul este cu rată de dobândă flotantă, rata de actualizare utilizată pentru evaluarea pierderii din depreciere este rata dobânzii efective curente, determinată în conformitate cu clauzele contractuale.

Provizionul creat va corespunde cu diferența dintre valoarea contabilă a expunerii și valoarea prezentă netă a fluxurilor de numerar viitoare estimate, presupunând că expunerea va fi supusă unui proces de colectare a garanțiilor (redușe cu costurile legate de procesul de colectare).

Provizionul pentru creditele evaluate individual se calculează după următoarea formulă: Expunerea la default a clientului (EAD) diminuată cu Valoarea recuperabilă (RA).

Provizionul pentru creditele evaluate colectiv se calculează după următoarea formulă: Expunerea la default a clientului (EAD) diminuată cu Valoarea recuperabilă (RA) (aici fiind implicați Probabilitatea de default (PD) și Coeficientul de pierdere (LGD), care reprezintă Valoarea pierderii (LA)).

Expunerea la default a clientului (EAD) include suma principalului, dobânzii restante și comisioanelor neachitate ajustată cu valoarea comisioanelor neamortizate.

În cazul expunerilor contingente (garanții, obligații, altele) Expunerea la default (EAD) se ajustează cu factorul de conversie creditară.

Valoarea recuperabilă (RA) include Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie obținute din realizarea colateralului, reieșind din valoarea de piață a colateralului, și 30% din rulajele medii lunare în ultimele 6 luni. Anterior actualizării, fluxul de trezorerie obținut din realizarea colateralului este supus ajustării.

Referitor la creditele overdraft evaluarea și provizionarea se va efectua colectiv dacă nu se atestă factori de depreciere.

Referitor la creditele organelor administrației publice locale (unități administrativ-teritoriale) în formula de calcul a provizionului Valoarea recuperabilă (RA) include:

- 2.5%* din veniturile anuale aprobate (rectificate) ale bugetelor acestor organe - pentru creditele pentru cheltuieli curente;
- 10%* din veniturile anuale aprobate (rectificate) ale bugetelor acestor organe - pentru creditele pentru cheltuieli de capital.

***Se poate accepta limita maximă de 5% și, respectiv, 20% din veniturile anuale pentru cazurile în care organele administrației publice locale prezintă scrisori de confirmare a lipsei creditelor în anul supus analizei.**

Referitor la creditele organizațiilor de microfinanțare asigurate prin creanțe în formula de calcul a provizionului Valoarea fluxurilor de trezorerie obținute din realizarea colateralului (creanțelor) este actualizată prin ajustarea valorii date cu coeficientul $k1^2$, care reprezintă ponderea împrumuturilor cu restanțe de la 0 - 15 zile în total portofoliu de împrumuturi al organizației de microfinanțare.

Evidența creditelor se ține la valoarea contabilă a fiecărui activ creditor.

Comisioanele aferente dobânzilor care intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda ratei dobânzii efective. Comisioanele aferente dobânzilor care nu intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda liniară (presupune repartizarea egală a valorii comisionului de-a lungul duratei creditului). Comisioanele neafereente dobânzilor (specifice unei prestații) se tratează ca venit înregistrat o singură dată.

Referitor la creditele în default calcularea dobânzii în bilanț încetează și are loc la extrabilanț.

La apariția unei informații noi sau suplimentare de relevanță, Banca va menține și actualiza un proces potrivit, sistematic și aplicat în mod consecvent pentru a determina provizioanele.

Utilizarea de către Bancă a estimărilor rezonabile și rațiunilor testate cu privire la credite reprezintă partea esențială a recunoașterii și aprecierii deprecierei creditelor.

4.1.5. Periodic va avea loc revizuirea și validarea de către persoane calificate și independente (de ex. auditori interni și externi) a modelelor interne de evaluare a riscului de credit. **Investițiile păstrate până la scadență sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile** și cu o scadență fixă pe care Banca are intenția pozitivă și capacitatea de a le păstra până la scadență.

Investiții financiare păstrate până la scadență sunt clasificarea în categoria evaluării la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus provizionul pentru depreciere (după caz).

4.1.5.1. Clasificarea investiției ca deținută până la scadență arată ca Banca intenționează să accepte fluxurile de numerar contractuale, incluzând răscumpărarea la scadență și nu este interesată de oportunitățile de profit din modificarea valorii juste a instrumentului financiar. Această clasificare este restricționată de:

- a) termenii și caracteristicile instrumentului financiar;
- b) condiții menite să stabilească dacă Banca are intenția și abilitatea de a deține instrumentul până la scadență.

4.1.5.2. Evaluarea abilității de a deține un activ financiar până la scadență trebuie făcută la momentul recunoașterii inițiale și ulterior anual, la momentul întocmirii situațiilor financiare.

4.1.5.3. Cu anumite excepții, circumstanțele ce afectează abilitatea Băncii de a deține un instrument financiar până la maturitate vor determina **reclasificarea întregului portofoliu de instrumente financiare ca deținute pentru vânzare**.

4.1.5.4. Banca nu va putea clasifica niciun activ financiar ca fiind deținut până la scadență dacă în timpul anului financiar curent sau celor doi ani financiari precedenți a vândut sau a reclasificat o parte semnificativă a investițiilor deținute până la scadență (în comparație cu suma totală a investițiilor deținute până la scadență), cu excepția cazurilor când:

- a) valorile mobiliare sunt atât de aproape de scadență sau de data de retragere a activului financiar (de exemplu, cu mai puțin de trei luni înainte de scadență) încât schimbările din rata dobânzii de pe piață nu ar avea un impact semnificativ asupra valorii juste a activului financiar;
- b) apar după ce Banca a încasat substanțial întregul principal original al activului financiar prin intermediul plăților sau plăților efectuate în avans; sau
- c) sunt atribuibile unui eveniment izolat care nu se află sub controlul Băncii, nu este recurent și nu ar fi putut fi anticipat în mod rezonabil de către entitate.

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

4.1.5.5. Circumstanțe ce pot justifica vânzarea investițiilor deținute până la scadență fără a pune sub semnul întrebării intenția Băncii de a păstra instrumente financiare până la scadență în viitor:

- a) deteriorarea semnificativă a bonității emitentului;
- b) o modificare a legislației fiscale care elimină sau reduce semnificativ scutirea fiscală a dobânzii din investiția păs trată până la scadență;
- c) o modificare a dispozițiilor statutare sau de reglementare care modifică semnificativ ceea ce constituie o investiție permisă;
- d) o majorare semnificativă a cerințelor de reglementare cu privire la capital;
- e) o creștere semnificativă a ponderilor riscului investițiilor păstrate până la scadență utilizată în scopuri de reglementare a adecvării capitalului.

4.1.5.6. La fiecare dată de raportare Banca analizează dacă există dovezi obiective ca un activ financiar sau un grup de active financiare să fie depreciat. Un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat și sunt suportate pierderi din depreciere dacă, și numai dacă, există dovezi obiective de depreciere ca urmare a unui sau mai multor evenimente care au avut loc după recunoașterea inițială a activului (inițierea procedurilor de faliment a emitentului, neachitarea dobânzilor la obligațiuni; pierderea valorilor mobiliare materializate, etc.). Pierderile parvenite în urma deprecierei acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investiții financiare.

4.1.6. **Active financiare la valoarea justă prin înregistrarea pierderilor și cistigurilor în rezultatul global**

4.1.6.1. Condițiile de clasificare în categoria dată sunt:

- a) Activul este deținut într-un model de afaceri al cărui obiectiv presupune comercializarea și colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale.
- b) Termenii contractuali ai activului financiar dau naștere la anumite date la fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

4.1.7. **Active financiare la valoarea justă prin profit și pierdere**

Activul este clasificat drept activ financiar la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere în cazul în care este achiziționat în principal pentru tranzacționare cu scopul de al vinde sau răscumpăra în viitorul apropiat sau în cazul în care este parte a unui portofoliu de instrumente financiare identificate care sunt gestionate împreună și pentru care există dovezi de obținere a profitului pe termen scurt.

Înregistrarea inițială în evidență a activelor financiare la valoarea justă se efectuează la preț de cumpărare. Ulterior, la data gestionară, ele se evaluează la valoarea justă.

Valoarea justă este suma pentru care un activ poate fi schimbat, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții realizate în condiții obiective.

Pentru evaluarea activului la valoarea justă, cea mai bună probă este prețul cotate pe o piață activă. În cazul când instrumentele financiare nu sunt tranzacționate pe o piață activă, valoarea justă se determină prin utilizarea unor tehnici de evaluare (prin comparație cu alt activ similar, în baza rezultatelor financiare a emitentului, etc.). Banca selectează metoda de evaluare și face presupunerii, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data de raportare.

4.1.8. **Activele financiare disponibile pentru vânzare** sunt investițiile destinate a fi păstrate pentru o perioadă nedeterminată de timp, care pot fi vândute ca răspuns la nevoile de lichiditate sau modificările ratelor dobânzii, ratelor de schimb valutar sau prețurile de capitaluri proprii.

După recunoașterea inițială, activele financiare disponibile pentru vânzare sunt reevaluate la valoarea justă bazată pe prețuri cotate de pe o piață organizată sau utilizând anumite tehnici de evaluare. Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute direct în capitalul propriu.

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

Activele care îndeplinesc criteriile de clasificare drept active disponibile pentru vânzare trebuie evaluate la valoarea cea mai mică dintre valoarea contabilă și valoarea justă. Aceste active trebuie prezentate în mod separat în bilanț. Dobânda câștigată în timpul deținerii titlurilor disponibile pentru vânzare se acumulează zilnic și se raportează ca „venit din dobânzi” în raportul privind rezultatul financiar.

În cazul în care creditul care a fost executat prin reposedarea colateralului a fost acordat în valută, Banca reevaluează colateralul reposedat înregistrat în bilanțul Băncii.

4.1.9. Clasificarea datoriilor financiare

În cadrul Băncii toate datoriile financiare se clasifică :

4.1.9.1. la costul amortizat utilizând *metoda dobânzii efective*

4.1.9.2. la valoarea justă prin profit sau pierdere cum ar fi obligațiunile destinate tranzacționării, instrumente derivate, grupe de datorii financiare.

4.2. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR

4.2.1. Veniturile sunt recunoscute în măsura în care beneficiile economice sunt probabile și venitul poate fi evaluat în mod credibil.

Elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente:

4.2.1.1. profitul sau pierderea din activitățile curente;

4.2.1.2. elementele extraordinare.

4.2.2. Venituri și cheltuieli aferente dobânzii

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobânda, pe baza principiului de specializare a exercitiului folosind metoda dobânzii efective.

Metoda dobânzii efective este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a profitului din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în perioada relevantă.

Când se calculează rata dobânzii efective, Banca va estima fluxurile de numerar luând în calcul toți termenii contractuali ai instrumentului financiar, dar nu va lua în considerare pierderile viitoare din creditare. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective, costurile de tranzacție și toate celelalte prime și reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată a unui grup de instrumente financiare similare pot fi evaluate fiabil.

4.2.3. Veniturile și cheltuielile din taxe și comisioane

Recunoașterea veniturilor din comisioane pentru servicii financiare depinde de scopul pentru care comisioanele sunt evaluate și baza contabilizării pentru orice instrument financiar asociat.

Veniturile și cheltuielile din taxe și comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente atunci când serviciul este prestat.

4.3. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO

4.3.1. Titlurile de valoare vândute, cu încheierea simultană a unui angajament de răscumpărare la o dată viitoare specificată ("contracte REPO") continuă să fie recunoscute în bilanț ca titluri de valoare (titluri de stat) disponibile pentru vânzare și sunt evaluate în conformitate cu politicile contabile corespunzătoare. Titlurile de valoare achiziționate în conformitate cu acordul de răscumpărare ("operațiunilor reverse REPO") sunt înregistrate drept credite și avansuri acordate altor bănci sau clienți, după caz.

4.3.2. Diferența între vânzare și prețul de răscumpărare este tratată ca dobândă și acumulată pe durata de viață a acordurilor folosind metoda dobânzii efective. Titlurile de valoare deținute de Bancă ca garanție pentru activitățile de creditare cu instituțiile financiare nu sunt recunoscute în situațiile financiare, cu excepția cazului în care acestea sunt vândute unor terți, în cazul în care cumpărarea și

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

vânzarea sunt înregistrate cu câștigul sau pierderea inclusă în venitul de tranzacționare. Obligația de a le returna este înregistrată la valoarea justă ca pasiv de tranzacționare.

4.4. CONVERSIA VALUTARĂ

- 4.4.1. Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine.
- 4.4.2. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.
- 4.4.3. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.
- 4.4.4. Veniturile și pierderile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în raportul rezultatelor financiare.

4.5. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR

- 4.5.1. În scopul întocmirii situației fluxurilor de numerar, numerarul și echivalentul de numerar cuprinde numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, mai puțin cele care sunt gajate, soldurile nerestricționate la Banca Națională a Moldovei, bonurile de tezaur, certificatele BNM și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

4.6. ACTIVE PE TERMEN LUNG DEȚINUTE PENTRU VÂNZARE

- 4.6.1. Activele pentru revânzare includ garanțiile blocate pentru creditele neperformante. Acestea sunt clasificate ca active deținute pentru vânzare, iar valoarea lor contabilă urmează să fie recuperată în principal printr-o tranzacție de vânzare care este considerată foarte probabilă. Activele care îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare trebuie evaluate la minimum dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare, dacă valoarea contabilă se va recupera în principal printr-o operațiune de vânzare, și nu prin utilizarea sa continuă. Banca poate clasifica activele sale proprii ca active deținute spre vânzare, dacă acestea îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare.

4.7. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR

- 4.7.1. Credite și avansuri acordate băncilor includ plasamente interbancare și credite. Valoarea justă a plasamentelor cu rată flotantă a dobânzii și a depozitelor overnight aproximează cu valoarea lor de bilanț.
- 4.7.2. Valoarea justă de plasare estimată a plasamentelor purtătoare de dobândă fixă se bazează pe fluxurile de numerar predominante actualizate utilizând ratele dobânzilor pe piața monetară pentru datoriile cu risc de credit și scadență similară.

4.8. ÎMPRUMUTURI

- 4.8.1. Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea lor justă, netă de costurile de tranzacție suportate. Împrumuturile sunt ulterior evaluate la cost amortizat, orice diferență între valoarea încasată netă de costurile de tranzacționare și valoarea rambursabilă este recunoscută în contul de profit și pierdere din perioada/perioadele aferente, utilizând metoda ratei efective a dobânzii.

4.9. DEPRECIEREA ACTIVELOR FINANCIARE

- 4.9.1. **Active contabilizate la cost amortizat**
Un activ financiar (sau un grup de active financiare) se considera depreciat și se produc pierderi din depreciere dacă și numai dacă, există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau a mai multor evenimente ulterioare momentului recunoașterii inițiale a activului ("eveniment generator de pierdere") și respectivul eveniment (evenimente) a (au) avut un impact asupra fluxurilor de numerar

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

viitoare estimate ale activului financiar (sau a grupului de active financiare), care poate fi estimat în mod fiabil. Pierderile preconizate ca rezultat al unor evenimente viitoare, indiferent de cât de probabile sunt, nu sunt recunoscute.

Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi individual sau colectiv pentru activele financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Expunerile individual semnificative ar fi expuneri la risc ce depășesc pragul de suma stabilită.

Dovezile obiective care indică deprecierea unui activ financiar (sau grup de active financiare) includ date observabile în legătură cu următoarele:

- 4.9.1.1. Dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau ale debitorului.
- 4.9.1.2. O încălcare de prevederi contractuale, cum ar fi neplata sau întârzierea la plată a principalului său a dobânzii.
- 4.9.1.3. Banca, pentru rațiuni legale sau economice legate de dificultățile financiare ale debitorului, acordă acestuia anumite concesiuni pe care altfel nu le-ar fi luat în considerare.
- 4.9.1.4. Existența unor informații credibile care să indice faptul că debitorul va intra în faliment sau într-o altă formă de reorganizare financiară.
- 4.9.1.5. Dispariția unei piețe active pentru respectivul activ financiar din cauza dificultăților financiare întâmpinate de către debitor; sau
- 4.9.1.6. Date observabile (**la nivel de portofoliu**) care să indice o scădere măsurabilă în fluxurile de numerar viitoare estimate ale unui grup de active financiare de la momentul recunoașterii inițiale a acelor active, cu toate că scăderea nu poate fi încă identificată cu activele financiare individuale din grup.

Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.

4.9.2. Active contabilizate la valoarea justă

Valoarea justă este suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective la data evaluării.

Determinarea valorii juste a activelor și datoriilor financiare se bazează pe cotațiile pe o piață activă. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate iar aceste prețuri reflectă tranzacții de piață efectuate regulat în condiții de piață obiective.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

4.10. DEPRECIEREA ACTIVELOR NON-FINANCIARE

4.10.1. Activele care au o durată de viață utilă nedeterminată nu sunt amortizate și sunt testate anual pentru depreciere. Activele care sunt supuse amortizării sunt revizuite pentru depreciere ori de câte ori circumstanțele sau evenimentele indică faptul că valoarea contabilă nu poate fi recuperată.

4.10.2. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a unei unități generatoare de numerar depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pierderile din depreciere recunoscute la nivel de grup de active financiare reprezintă un pas intermediar până la identificarea pierderilor din depreciere pentru activele individuale din cadrul grupului de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere. De îndată ce sunt disponibile informații care identifică în mod specific pierderile privind activele depreciate individual într-un grup, acele active sunt eliminate din grup.

4.11. IMOBILIZARI CORPORALE (MIJLOACE FIXE)

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 4.11.1. Imobilizări corporale sunt elementele corporale cu termen de exploatare mai mare de un an deținute în vederea utilizării pentru producerea sau prestarea de bunuri sau servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative ce pot fi distinse suplimentar ca:
- imobilizări cu valoarea de peste 6000 lei;
 - imobilizări corporale cu valoarea de până la 6000 inclusiv.
- 4.11.2. **Imobilizări corporale** sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Pentru imobilizările corporale cu valoare de până la 6000 lei valoarea inițială se amortizează imediat în mărime de 100% în data când este disponibil pentru utilizare indiferent de faptul ca se utilizează pe o perioada mai mare de un an. Ulterior imobilizările corporale cu valoarea de peste 6000 lei sunt înregistrate la valoarea conform **modelului bazat pe cost**.
- 4.11.3. Amortizarea unui activ se calculează începând cu ziua când acesta este disponibil pentru utilizare și încetează la prima dată dintre data când activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării), în conformitate cu IFRS 5, și data la care activul este derecunoscut.
- 4.11.3.1. Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcțiune a activelor pe durata estimată de funcționare utilă.
- 4.11.4. Activele luate în arendă financiară se amortizează pe durata cea mai scurtă dintre durata contractului de leasing și durata de viață utilă. Pentru terenuri nu se calculează amortizarea.
- 4.11.5. Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Direcție al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparației și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a imobilizărilor corporale uzurabile poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.
- 4.11.6. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale este revizuită când evenimente sau circumstanțe indică faptul că valoarea activelor ar putea să nu mai fie recuperată. În acest caz valoarea contabilă se depreciază până la valoarea recuperabilă conform SIC 36.
- 4.11.7. Cheltuielile legate de reparații curente și exploatarea mijloacelor fixe se consideră ca cheltuieli ale perioadei de gestiune și se reflectă în contul de profit și pierderi. Cheltuielile legate de reparația capitală sunt capitalizate când este probabilă generarea de beneficii economice viitoare.
- 4.11.8. Activele corporale sunt derecunoscute la cedarea acestora sau când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea lor. Câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui active corporal este inclus(ă) în contul de profit și pierdere în anul în care activul este derecunoscut.
- 4.11.9. Când mijloacele fixe și alte active pe termen lung sunt scoase din uz, sumele majorării și micșorării valorii de bilanț sunt trecute respectiv la venituri și cheltuieli.
- 4.11.10. O imobilizare corporală este derecunoscută din situația poziției financiare din momentul ieșirii acesteia (vânzare, casare etc.) sau din momentul când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau ieșirea acesteia.
- 4.11.11. Banca înregistrează în profit sau pierdere, câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui element de imobilizări corporale, determinat(ă) ca fiind diferența dintre încasările nete la cedare, dacă există și valoarea contabilă a elementului.
- 4.11.12. Testarea pentru depreciere a imobilizărilor corporale se efectuează la finele anului aplicând prevederile SIC 36.
- 4.11.13. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente clădirilor, terenurilor, utilajelor, etc., se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.
- 4.11.14. Prin achizițiile strategice se înțelege dobândirea, definitivă sau temporară, de către Bancă, a unor produse, lucrări sau servicii pe termen lung la sume esențiale și importante din punct de vedere a strategiei Băncii, prin atribuirea unui contract.

4.12. STOCURI

- 4.12.1. Stocurile sunt active :
- deținute pentru vânzare pe parcursul desfășurării normale a activității;
 - în curs de producție pentru o astfel de vânzare;

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 4.12.1.3. sub forma de materiale și alte consumabile ce urmează a fi folosite în procesul de producție sau pentru prestarea de servicii.
- 4.12.2. Stocuri sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziții, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.
- 4.12.3. Costul stocurilor este determinat cu ajutorul metodei FIFO - primului intrat, primului ieșit. Banca folosește aceeași formulă de determinare a costului pentru toate stocurile.
- 4.12.4. Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.
- 3.2.1. Stocurile spre vânzare sunt evaluate la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE (ACTIVE NEMATERIALE)

- 4.13.1. Imobilizările necorporale reprezintă un activ nemonetar, identificabil, fără suport material (nu îmbracă fizic forma de bunuri materiale concrete), cum ar fi costuri pentru achiziția programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice. Imobilizările necorporale achiziționate separat sunt recunoscute la costul inițial. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare, precum și toate cheltuielile directe atribuite activului pentru folosire.

O imobilizare necorporala se recunoaște daca corespunde:

- 4.13.1.1. definiției imobilizării necorporale
- 4.13.1.2. criteriilor de recunoaștere:
- 4.13.1.3. probabilitatea ca beneficiile economice viitoare preconizate atribuibile imobilizării să revină băncii care se bazează pe calcule raționale și ușor de susținut
- 4.13.1.4. costul imobilizării poate fi evaluat în mod fiabil
- 4.13.1.5. evaluarea rațională a gradului de siguranță asociat obținerii de beneficii economice viitoare care pot fi atribuite utilizării activului pe baza dovezilor disponibile în momentul recunoașterii inițiale

Mărcile, listele de clienți, fondul comercial, imobilizările necorporale generate intern în faza de cercetare nu se recunosc drept imobilizări necorporale

- 4.13.2. Cheltuiala cu aplicațiile informatice dezvoltate intern este recunoscută ca imobilizare necorporală dacă Banca face dovada intenției și capacității sale de a dezvolta și folosi aplicația într-o manieră ce-i va aduce beneficii economice viitoare și dacă cheltuielile cu dezvoltarea aplicațiilor pot fi estimate într-o manieră rezonabilă. Costurile capitalizate generate de aplicațiile informatice dezvoltate intern includ toate costurile direct atribuibile dezvoltării aplicațiilor și sunt amortizate pe durata de viață. Aplicațiile informatice dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea cumulată și provizionul pentru deprecierea valorii.
- 4.13.3. Cheltuielile ulterioare cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt capitalizate doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active .
- 4.13.4. Alte costuri asociate cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt reflectate în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt efectuate.
- 4.13.5. Costurile de dezvoltare a programelor informatice recunoscute ca active sunt amortizate folosind metoda liniară pentru diminuarea costului imobilizărilor necorporale la valoarea lor reziduală pe durata de viață estimată.). Amortizarea pentru imobilizările necorporale cu durata determinată începe atunci când activul este disponibil pentru a fi utilizat, adică atunci când se află în locul și în starea necesară pentru a putea funcționa. Amortizarea încetează la prima dată dintre data la care activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării care este clasificat drept deținut în vederea vânzării) în conformitate cu IFRS 5 și data la care activul este derecunoscut.
- Durata de amortizare și metoda de amortizare pentru imobilizările necorporale cu durată de viață utilă determinată se revede la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar în perioada organizării inventarierii.
- 4.13.6. După recunoașterea inițială ulterior activele nemateriale sunt evaluate conform modelului bazat pe cost minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 4.13.7. În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă conform SIC 36.
- 4.13.8. Derecunoașterea Imobilizărilor corporale se efectuează la cedare sau când nu se mai preconizează să apară beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea sa.
- 4.13.9. Venitul și pierderea care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări necorporale trebuie determinată ca diferență între încasările nete din cedare, dacă există, și valoarea contabilă a activului. Aceasta se recunoaște în profit sau pierdere atunci când activul este derecunoscut (cu excepția cazului în care IAS 17 prevede altfel pentru o vânzare sau un leaseback).
- 4.13.10. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice, se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.

4.14. INVESTIȚII IMOBILIARE

- 4.14.1. Investiția imobiliară este o proprietate imobiliară deținută pentru a obține venituri din chirii sau pentru creșterea valorii capitalului sau ambele.
- 4.14.2. Investiția imobiliară se evaluează inițial la cost care include prețul sau de procurare și orice cheltuieli direct atribuibile.
- 4.14.3. Evaluarea ulterioară a investițiilor imobiliare după recunoaștere se efectuează conform **modelului bazat pe valoarea justă** în cazul proprietății imobiliare deținute pentru creșterea valorii capitalului și **modelul bazat pe cost** în cazul celor deținute pentru a obține venituri din chirii. Valoarea justă a unei proprietăți imobiliare reflectă condițiile de piață la finalul perioadei de raportare.
- 4.14.4. Investițiile imobiliare care se evaluează conform modelului bazat pe cost se amortizează pe durata utilă de funcționare și pierderile din depreciere se recunosc conform SIC 36 **Investiții imobiliare care sunt evaluate la valoarea justă nu sunt supuse deprecierei conform SIC 36.**
- 4.14.5. Un câștig sau o pierdere generate de o modificare a valorii juste a investiției imobiliare se recunoaște în profitul sau în pierderea perioadei în care apare.
- 4.14.6. Investiția imobiliară se derecunoaște în momentul cedării sau atunci când investiția imobiliară este definitiv retrasă din folosință și nu se mai preconizează apariția de beneficii economice viitoare din cedarea ei.

4.15. LEASING

- 4.15.1. Determinarea faptului că un contract conține sau nu o creanță de leasing se bazează pe conținutul economic al contractului și presupune o analiză a faptului că îndeplinirea contractului depinde sau nu de folosirea unui anumit activ sau a anumitor active și dacă contractul acordă dreptul de a utiliza activul.
- 4.15.2. Contractele de leasing sunt clasificate ca *leasing financiar* dacă acestea transferă locatarului în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente titlului de proprietate. Toate celelalte contracte de leasing sunt clasificate ca leasing operațional.
- 4.15.3. Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt recunoscute, în contul de profit și pierdere ca cheltuieli aferente dobânzii.
- 4.15.4. *Banca în calitate de locator*
Operațiunile de leasing în care Banca reține în mare măsură toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Venitul rezultat din leasingul operațional este recunoscut pe o bază liniară.
Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt alocate pentru fiecare perioadă de leasing și recunoscute în contul de profit și pierdere ca cheltuieli aferente dobânzii.
- 4.15.5. *Banca în calitate de locatar*
Leasingul care nu transferă Băncii, substanțial toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

4.16. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

- 4.16.1. Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat.
- 4.16.2. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de Bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.
- 4.16.3. Banca nu operează nici plan de pensii independent și, în consecință, nu are nici în ceea ce privește pensiile. Banca nu operează nici un alt plan de beneficii sau plan de beneficii post pensionare.

4.17. PROVIZIOANE

- 4.17.1. Un provizion este recunoscut nu mai în momentul în care Banca are o obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și este probabil ca o ieșire de resurse care să afecteze beneficiile economice să fie necesară pentru a onora obligația respectivă și poate fi realizată o bună estimare a valorii obligației.
- 4.17.2. Provizioanele sunt evaluate la valoarea actualizată a cheltuielilor estimate a fi necesare pentru stingerea obligației utilizând o rată înainte de impozitare, care reflectă evaluările de piață curente ale valorii banilor și riscurile specifice obligației.

4.18. IMPOZITUL PE VENIT

- 4.18.1. Impozitul pe venit al perioadei de gestiune cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe venit se achită în sume egale cu 1/4 din suma calculată drept impozit aferent anului precedent de gestiune aplicându-se cota stabilită la art. 15 al Codului Fiscal și este recunoscut la cheltuieli în perioada în care este înregistrat profitul.
- 4.18.2. Activele și pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la data bilanțului (raportarea și calculul se face semestrial și anual).
- 4.18.3. Diferențele temporare principale sunt acele diferențe apărute între valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea contabilă înscrisă în situația poziției financiare.
- 4.18.4. Impozitul pe profit amânat nu este raportat dacă acesta decurge din recunoașterea inițială a unui activ sau pasiv dintr-o altă tranzacție, decât combinația de afaceri, care la momentul efectuării tranzacției nu afectează nici profitul (înainte de impozitare) pentru perioada respectivă conform SIRF, nici profitul impozabil sau pierderile.
- 4.18.5. Datoriile privind impozitul amânat sunt reprezentate de valorile impozitului pe profit, plătibile în perioadele contabile viitoare cu privire la diferențele temporare impozabile. Banca achită conform art. 84 din Codul Fiscal, nu mai târziu de data de 25 a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie al anului fiscal, sume egale cu 1/4 din suma impozitului ce urmează să fie plătit pentru anul precedent prin aplicarea cotei stabilite la art. 15 Codul Fiscal.
- 4.18.6. Efectele fiscale ale pierderilor cu impozitul pe profit disponibile pentru raportare sunt recunoscute ca activ privind impozitul amânat dacă este posibil că profiturile impozabile viitoare vor fi disponibile pentru a acoperi aceste pierderi.

4.19. DIVIDENDE

- 4.19.1. Dividendele spre plată se înregistrează după aprobarea de către Adunarea Generală anuală a Acționarilor Băncii. Plata dividendelor se efectuează sub formă de mijloace bănești sau sub formă de acțiuni.

4.20. GARANȚII FINANCIARE

- 4.20.1. În cursul normal al activității Banca oferă garanții financiare, constând în acreditive, garanții și angajamente de acceptare.
- 4.20.2. Garanțiile financiare sunt inițial recunoscute în situațiile financiare la valoarea justă, în "Alte obligațiuni", reprezentând valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, obligația Băncii aferentă fiecărei garanții emise este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial

Politica de Contabilitate pentru anul 2016 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A.

recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară rezultată din garanția emisă.

4.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE

4.21.1. Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului, cu excepția cazului când probabilitatea lichidării este mică.

4.22. PĂRȚI AFILIATE

- 4.22.1. Părțile afiliate Băncii sunt considerate persoanele sau entitățile, care exercită controlul în mod direct sau indirect în capitalul societății sau influențează în mod semnificativ prin luarea deciziilor financiare și operaționale.
- 4.22.2. Tranzacție cu o persoană afiliată Băncii este orice Act juridic sau modificare/completare a actului juridic, care generează orice transfer de mijloace bănești sau obligații contractuale între persoanele afiliate și Bancă, indiferent dacă se percepe sau nu o plată.

4.23. CAPITAL PROPRIU

4.23.1. Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

4.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII

- 4.24.1. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care furnizează informații adiționale cu privire la poziția Băncii la data bilanțului (evenimente care conduc la ajustarea situațiilor financiare) sunt reflectate în situațiile financiare.
- 4.24.2. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare sunt prezentate în note ori de câte ori ele au un impact material asupra situațiilor financiare.

CAPITOLUL 5. DISPOZIȚII FINALE

- 5.1. Prezenta Politică intră în vigoare la data aprobării ei de către Consiliul de administrație al Băncii.
- 5.2. Din data intrării în vigoare a prezentei Politici se abrogă Politica de Contabilitate pentru anul 2014 conform standardelor internaționale de raportare financiară a B.C. "VICTORIABANK" S.A., aprobată la ședința Consiliului de Administrație a BC „VICTORIABANK” SA din 27 martie 2014 (proces-verbal nr.299).
- 5.3. Dacă prevederi selective ale prezentei Politici vor intra în contradicție cu legislația în vigoare, alte acte normative sau Statutul Băncii, se consideră necesară ghidarea acțiunilor în conformitate cu legislația în vigoare, alte acte normative sau statutul Băncii până la momentul includerii amendamentelor necesare în prezenta.